

24-7-1991

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE MORNING STAR

Subscription

Island : Rs. 100/-

For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukodai

THE EDITOR,

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukodai.

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol:- 152 Jaffna, Friday 05 July 1991 No: 17

RICHEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Praise to our Pioneers Kilinochchi Circuit Churches Farewell to Pastors

The Churches in the Kilinochchi Circuit of the Jaffna Diocese of the C. S. I. including Poonakary, Pallikudah, Jayapuram, Konavil, Shalomnagar, Barathipuram, Murikandy, Paranthan, Murusumodai, Visvama-dhu, Samipulam and Kilinochchi gathered at the Kilinochchi Church premises on Sunday the 28th of April at 4.00 p. m. to bid farewell to three of its pastors from the area going out on transfer from the 1st of May. These pastors are the Rev. S. Jeyanesan, who has been serving in the area from 1979 for the last twelve years, the Rev. P. J. Suriakumar, who has been at Shalomnagar and the neighbouring Churches for the last four years and Mr. J. Sinnathurai who worked first in Cheddikulam and then at Barathipuram for the last three years. There were special farewell songs composed for the occasion and rendered by the children from various Churches. Mr. S. Joel of the Murikandy Church presided at the meeting and spoke in appreciation of the services of these pastors. Mr. S. Pakianathan, Post Master of Kilinochchi and the Secretary of the Barathipuram Church also spoke in appreciation of the services of these pastors. Speeches were made by a representative each of the Churches of the Circuit. These Churches also made presentations to the pastors. Miss Muriel Hutchins and the Karunanilayam children joined at this function.

All the speakers pointed out that when the Rev. Jeyanesan came to Kilinochchi twelve years ago, there was not even a house he could rent readily to start his work. However, with divine grace and the dynamic and imaginative leadership and his commitment and that of all his colleagues who followed the mission has resulted now in a fairly wide — spread network of Churches, Day Care Centres, Vocational Training Centres, Farms, Development Projects and Children's Homes in the Northern Province south of Elephant Pass. Right at the moment there are twenty — nine Church Centres in this area south of Elephant Pass. The thousands of Christians in the Kilinochchi and Vavuniya Districts are grateful to God for this outreach work of the Diocese.

One of the most significant contributions of the Rev. Jeyanesan and his colleagues has been the large scale rehabilitation work among the tens of thousands of refugees who have been coming into these areas during the last two decades. Many millions of rupees worth of food, medicines and clothes have been distributed. So far nearly 1,000 Low Cost Houses have been built for refugees who had settled in these parts. About 1,500 children under five are being fed and cared for at the many Day Care Centres everyday. The Church has therefore been functioning as the "salt of the earth" and the "light of the world". One thing that has to be admired in all these clergy workers has been their Christian courage and steadfastness which enabled them to stay at their posts and continue with their service under most trying of circumstances. One cannot forget the tremendous devotion and loyalty of the wives of these pastors who not only stood by their husbands but also were actively engaged in the mission to the poor and the oppressed. Words cannot adequately represent the appreciation and gratitude of the people of the area for their services. The work they leave behind will always be a shining witness to the way God has blessed their ministries.

The Kilinochchi public consisting of the officers of the local Red Cross and Kilinochchi District Relief and Rehabilitation Organisation (K. D. R. R. O.) organised a farewell dinner for the Rev. S. Jeyanesan and Mrs. Jeyanesan on Monday the 1st of May at the home of Mr. & Mrs. S. Sivarajalingam, Station Master and Secretary of the Kilinochchi Red Cross. The speakers at this dinner included the Assistant Government Agent, Mr. S. Amirthalingam, the Director of the National Youth Council Mr. K. Nagendra, the Social Service Officer Mr. Pon Nithyanandan and the Kilinochchi Cluster Principal Mr. N. Sothinathan. All the speakers emphasised the fact that while the Rev. Jeyanesan was primarily a pastor carrying out the mission of his Church, he involved himself fully in the service to the total community irrespective of religious affiliation. The Non-Christians had confidence in his

impartial services to the total community. This was what led to his being elected as Chairman of the Kilinochchi Red Cross and of the K D R R O. It was largely due to him during times of the worst crisis, convoys of food lorries and medicines were brought and distributed to the tens of thousands of refugees in the Kilinochchi District. The Rev. Jeyanesan as a Christian minister truly functioned as a servant of the whole community. Their twelve years of service to Kilinochchi can never be forgotten by the people. During these years Mrs. Jeyanesan herself as a Maths Graduate of the Ceylon University made a distinct contribution at the St. Theresa Maha Vidyalaya. Many batches of O/L and A. L. students will remain grateful to her as a successful teacher and as a wise counsellor and friend.

On Monday the 1st of May in the morning the Navajeevanam Community also bade farewell to the Jeyanesans. The Rev. Jeyanesan, specially after the death of the Rev. A. C. Thambayajah in 1982 was the unoffi-

cial pastor for the Navajeevanam Community. The Executive Director of Navajeevanam Mr. T. Kirupanantharajah and Mr. T. Gurukularajah, Principal of the Iharmapuram Maha Vidyalaya and others spoke in appreciation of the service of the Jeyanesans to the Wannai area. They all pointed out that the purpose for which Navajeevanam itself was started was now being fulfilled by the Jaffna Diocese of the C. S. I. on a wide ranging scale in the Northern Province south of Elephant Pass. They said that was largely due to the drive, dedication and energy with which the Jeyanesans went about their work. They were grateful for the assistance the Jeyanesans had given to Navajeevanam throughout these years.

The Rev. Jeyanesan goes as pastor of the Colombo Church of the C. S. I. from May 1991. The Rev. P. J. Suriakumar who has been in charge of the Shalomnagar Church & Mission Centre now goes as pastor of the Vavuniya Circuit. Mr. J. Sinnathurai goes as Worker-in-Charge of the Usan Church.

The Seventh Assembly of the World Council of Churches (We are Pleased to Publish this article Written for the Morning Star)

The seventh Assembly of the World Council of Churches took place as planned from February 7-20 in the Australian federal capital, Canberra, although the question of postponing it had been considered. The war in the Arabian Gulf cast a permanent shadow over the event but was not the only reason why about 100 of the 950 possible delegates of the member churches were not present. Some churches found themselves unable to meet the cost of sending a full delegation.

Certain things were reminiscent of the sixth Assembly in Vancouver, Canada, in 1983 — the concern about justice for the indigenous population and the use of a tent which was large enough to allow everyone who wished to attend worship.

The opening service included elements of Aboriginal spirituality — purification by smoke from burning eucalyptus logs, playing the didgeridoo as a call to worship, the presentation of eucalyptus twigs renewed by fire — and the preacher illustrated his sermon with Maori proverbs. Later in the Assembly programme a multi-media plenary session provided graphic evidence of the treatment suffer-

red by indigenous Australians at the hands of the white colonists and the problems of land rights, identity and social integration which a modern multi-cultural Australia can no longer ignore. At the end of this session many white Australians present were moved to ask the Aborigines if they might join them in their struggle for justice.

"Come, Holy Spirit renew the whole creation" was the main theme of the Assembly. A Black American preacher described it as a "great achievement" that the World Council of Churches had gathered as an Assembly to pray, i. e. to listen to God, rather than to speak, although he recognised the frailty of human nature which made this an almost "unachievable aim". To avoid the monotony of listening to long speeches being read, a number of sessions on the theme sub — themes and some programmes, e. g. the decade of the churches in solidarity with women, used drama and visual media. They therefore needed a theatre stage and sometimes tended to become spectacles, which led some delegates to complain they had too little

(Continued) on Page 4)

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 152 05 - 07 - 1991 இதழ் 17

நாம் நாடவேண்டிய நான்கு பூக்கள்

நாம் நாடவேண்டிய நான்காவது பூ ஒப்படைப்பு

எகிப்தின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து மீட்டப்பட்டு வந்த இஸ்ரவேலர்கள் இந்த மீட்புக்குக் காரணரான இறைவனுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற பொறுப்பு யோசனாவாவினால் உணர்த்தப்படுகிறது. மோசேயின் பின் இஸ்ரவேல் மக்களை வழி நடத்திய யோசுவாதானும் தன் வீட்டாரும் இறைவனுக்கு ஆற்ற இருக்கும் பொறுப்பின இவ்வாறு கூறுகிறார் "நானும் என் வீட்டாரும்ோ என்றால் கர்த்தாயே சேவிப்போம்" சேவித்தல் என்பது சேவை அல்லது பணி என்பதாகும். இறைவனுக்கு சேவை செய்வதே தன் குடும்பத்தாரின் பொறுப்பு என்கிறார். யோசுவாவைத் தொடர்ந்து இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவரும் அப்பொறுப்பையே ஏற்பதாக வாக்குறுதி செய்து கொண்டனர்.

பொறுப்பு என்பது மனிதனின் செயல்பாடு ஒருவரின் செயல் அவன் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பினைக் காணச் செய்யும். அதே வேளையில் ஒருவரின் செயல் படாத நிலை அவனது பொறுப்பற்ற நிலையைக் காணச் செய்யும். பொறுப்பற்ற அல்லது செயல் படாத பக்களையே நாம் அதிகமாகக் காண்கிறோம். இதனால் பலரது வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாக அல்லது சொரணையற்றதாக காணப்படுகிறது.

உலகத்தில் படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு பொறுப்பு உண்டு என்றும் அந்தப் பொறுப்பானது முறைப்படி உரிய வரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் அறிகிறோம் ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவீடமிருந்து இந்த உண்மையைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம். மனிதனுக்கு மனிதனின் தன்மையை வெளிப்படுத்த வந்த அவர் ஒரு பொறுப்பை ஏற்று வந்தவராவே செயல்பட்டார். அவரது செயலில் ஒரு நோக்கம் இருந்தது. அந்த நோக்கம் பிதாவின் சித்தமாக இருந்தது. பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவு செய்யும் மைந்தனாக செயல்பட்டார். அதனால் தேவமைந்தன் என்ற அழைப்புக்குக் காரணரானார். அந்த மைந்தருக்குரிய தன்மையே ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் காணப்பட வேண்டும் என்று வெளிப்படுத்தினார். மனிதனுக்குரிய வாழ்வை முழுமையாக வாழ்ந்து காட்டிய அவர் "முடிந்தது" என்றார். எல்லாவற்றையும் நிறைவு முடித்த ஆண்டவர் தன் ஆவியை பொறுப்புடன் பிதாவிடம் ஒப்படைத்தார் என்று காண்கிறோம். நமக்காக இந்த உலகத்தில் வந்து நமது பாவங்களை மீட்டு மீண்டும் இறைவனைவுக்குள் இணைத்த அவரது வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் நாம் அவரது வர

லாற்றில் கண்டோம். அவரது வாழ்க்கையின் முடிவில் இன்னொரு வாழ்வுமையின் தொடக்கத்தையும் கண்டோம். அதுதான் அவர் நமக்குக் காட்டிய புதுவாழ்வு. மரணத்தைவென்று வாழும் வாழ்க்கை அது. அந்த வாழ்க்கை பொறுப்புணர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையை நாம் ஆரம்பிக்கும் போது பொறுப்புள்ளவர்களாக வாழ வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பு நமக்கு உணர்த்தப்படும் போது அதனை நாம் நமக்குப் கிடைத்த அழைப்பு என்கிறோம். இப்படியான அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து பணியாற்றிய பலரை நாம் அறிவோம். ஆபிரகாம் முதல் இசுறுவலா அக்கையை பணியாட்களை நாம் காணலாம். அவர்கள் பொறுப்போடு குறித்த பணியை நடத்தித்திருக்கிறார். அன்று கலிலேயாவில் தொடங்கிய பணி இன்று உலகெல்லாம் பரவி விட்டதென்றால் அது அப்பணியாட்களின் சிறப்புப் பணியையே குறிக்கும்.

"அறுப்பு மிகுதி வேலையாட்களோ கொஞ்சம்" என்ற ஆண்டவரின் வார்த்தையை நாம் அறிவோம். அது பொருள் என்ன? என்று கேட்போமானால் இவ்வலகத்தில் பல பணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் நடைபெற்று வரும் பணிகளோ மிகவும் சொற்பம் என்பதே. இதற்குக் காரணம் செயல்படாத பொறுப்பற்ற மனிதர்களின் தேக்க நிலையே காரணமாகும். பொருளாதாரக் குறைவினால், அஞ்ஞானத்தால், அடிமைத்தனத்தினால், ஊனமுற்ற தனால் நம்பிக்கையிழந்தமையால் ஆங்காங்கே மக்கள் செயல்படா திருக்கிறார்கள். இத்தனை பேரும் தமது பொறுப்பைக் கடவுளிடம் ஒப்படைக்க முடியாதவர்கள். கண்ணிருந்தும் குருடர்களாக, வாயிருந்தும் ஊமைகளாக, கால்களிருந்தும் முடவர்களைப்போல இப்படியே ஆண்டவர் அருமையான உறுப்புகளையும், தாலந்துகளையும் கொடுத்திருக்க அவைகளை செயல்படுத்தாதிருப்பது மனிதனின் பொறுப்பற்ற தன்மையேயாகும். இவைகளை நன்கு செயல்படுத்தும்போது அதுவே ஒப்படைப்பாகும். இந்த ஒப்படைப்பைக் கடவுள் நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்.

ஒவ்வொருவரும் தனது சரீரத்தையும், ஆவியையும் ஆண்டவருடையது என்று எண்ணியவனாக அதனைப் பரிசுத்தப்படுத்தி பொறுப்புடன் அவருக்கென்றே வாழவேண்டும். எங்களது சரீரம் அவர் வாழும் ஆலயமாக விளங்க வேண்டும். நானு சரீரத்தை நாம் மாசுபடுத்துவதோய கனவினப்படுத்துவதோ அல்லது ஆவியை சுய சித்தப்படி அடிப்பதோ கடவுளுக்கு

கேற்றதல்ல. நாம் தற்கொலையை ஒருபோதும் அனுபதிப்பதில்லை. நாம் கொல்லப்படவேண்டும் என்று தீர்ப்புப் பெற்றாலும் சாட்சியாகவே மரிக்கிறோம் என்று பலம் கொண்டவர்களாக முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். கிறிஸ்து பாவமற்றவராக இருந்த போதிலும் சிலுவை பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவராய் அனைவருக்கும் இரட்சிப்பு என்ற ஒரே நீதிக்காக சிலுவையில் மரித்தார். அவர் தன்னைத் தான் விடுவிக்க எண்ணியிருந்தால் அத்தனை அற்புதங்

வட்டுக்கோட்டை பங்குருவருக்கு

தேவாலயத்தினால் அளிக்கப்பட்ட பிரியாவிடை

அருள் திரு. அன்னப்பா ஜெயக்குமாரனுக்கும் அவரது பாரியாருக்கும் 27. 4. 91 - ந் திகதி சனிக்கிழமை 4 30 மணியளவில் ஸ்போல்டிங் ஆண்கள் விடுதி மண்டபத்தில் வட்டுக்கோட்டை ஆலயத்தினரால் அன்பான பிரியாவிடை வைபவம் நடத்தப்பட்டது. வைபவத்தில் சம்பிரதாயம் ஆக நடைபெறும் பூமாலகளை அணிவித்தல் என்பதனைத் தொடர்ந்து மாணவர்களாலும் இளைஞர் பாடல் குழுவினர் ஆலும் பிரியாவிடை கீர்த்தனங்கள் வழங்கப்பட்டன. வைபவம் ஆலய செயலாளர் திரு. ஜி. இராஜநாயகம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவர் வைபவத்தில் பேசுவதற்கு மூன்று பேச்சாளர்களை அழைத்தார். யாழ்ப்பாணக்கல் லூரி அதிபர் அருட்திரு. ஜெபநேசன் பேசுகையில், அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் எத்தகைய விடயங்களையும் மிகுந்த பொறுமையுடனும் துணைவுடனும் திருப்தி அளிக்கும் வகையிலும் கையாளும் ஆற்றலைப் பெற்று இருந்த மாமனிதர் ஆவார். இராணுவ நடவடிக்கையினாலும் வன் செயல்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவதில் மிக பலம் வாய்ந்த காரணியாக விளங்கினார்.

நிவாரணப்பணிகள் செய்வதில் வட்டுக்கோட்டைச் சபை அதன் தலைமையலுவலகத்திற்கு ஒப்பிடும் வகையில் பணியாற்றுவதற்கு இவர் பெரிதும் உழைத்தார். இவரின் மனவிசாலமான பணிகளுக்கு தென்னிந்திய திருச்சபையின் மதுரை செமினாரியில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் உதாரணங்கள் ஆகும்.

மசளிர் கழகத்தின் சார்பில் பேசிய செல்வி எஸ்தர் செல்லையா அவர்கள் அருட்திரு. ஜெயக்குமாரனும் அவரது பாரியாரும் மசளிர் கழகத்தின் பணிகளைச் செய்வதற்கு உற்சாகமும் வழிநடத்தலும் மற்றும் பலமிக்கது ஆக இருப்பதற்கு பாடுபட்டார்கள்.

அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் மதகுருவாக இருந்த போதிலும் இளைஞர்கள் உடன் கலந்து அவர் சரீரம் ஒருவர் ஆக பணிபுரிந்தார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவன் எஸ். பி. குணசீலன் தேவாலய இளைஞர் அணியின் சார்பில் பேசினார். அவர் பேசுகையில் அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் அவர்கள் வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயம் மேற்கொண்ட நிவாரணப்பணிகளில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்துவதை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு அதனை செவ்வனே செய்தார். இதன் மூலம் இளைஞர்கள் நிவாரணப்பணிகளைச் செய்வதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டிலே எமது கிராமத்தில் அயலில் வறியவர்களுக்கு

களை நடப்பித்த அவருக்கு அது பெரிதானதல்ல. ஆதித் திருச்சபையின் வளர்ச்சி பலரது ஒப்புக் கொடுத்தலாலும் இரத்தச்சாட்சி மரணத்தாலும் ஏற்பட்டது என்பது வரலாறு.

அனைவரது இரட்சிப்புக்காக அவர் ஏற்படுத்திய அந்த உடன் படிக்கையை நாம் பொறுப்புடன் நடப்பித்து, அவரது சரீரத்தில் சரீரமாகவும், இரத்தத்தில் இரத்தமாகவும் அவருடன் இணைந்து எமது ஆவியை அவருக்கென்றே ஒப்படைப்போமாக.

கான வீட்டுத்திட்டம் ஒன்று ஏற்படுவதற்கு அருட்திரு. ஜெயக்குமாரனை காரணம் ஆவார்.

50 வீட்டுத்திட்டம் அமைப்பதில் இளைஞர்களும் பங்குபற்றினார்கள் என்பதை இட்டு பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்வதாக கூறினார்.

தொல்புரத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பறவாழ்வு பணிகளில் அருட்திரு. ஜெயக்குமாரனுக்கு இளைஞர்கள் பெரும் உதவினார்கள்.

பங்கு ஆலயத்தின் சீபேட்ச உறுப்பினரான திருமதி. பி. டபிள்யூ. அரியஇரத்தினம் தேவாலயம் சார்பில் அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் அவர்களுக்கு அன்பளிப்பு ஒன்றை வழங்கினார் தேவாலயம் பொருளாளர் திருமதி அரியவதனா; கருணராஜன் நன்றி உரை வழங்கினார்.

அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் அவர்கள் அமெரிக்காவில் உள்ள அன்டவர் நியூட்டன் செமினாரியில் மதபோதனை பற்றிய பரீட்சையை முடித்துக் கொண்டு வந்ததும் 1988 ஆகஸ்ட் மாதம் வட்டுக்கோட்டை போதகர் ஆக நியமனம் பெற்றார். அவர் இங்கு கடமை ஆற்றிய 3 வருடங்களும் மிகவும் இக்கட்டான காலகட்டம் ஆகும். ஆலயத்தை சுற்றி இந்திய அமைதிப்படை நிலைகொண்டு இருந்த ஒரு சூழ்நிலையில் அவர் தனது பணியை ஆரம்பித்தார். 1990 ஆகஸ்ட் மாதம் 20-ம் திகதி சிறிலங்கா விமானப்படையின் வீச்சால் ஆசானார் கோயில் பலத்த சேதம் அடைந்தது. திரு. ஜெயக்குமாரன் காலத்திலேயே கலாநிதி டானியல் புவாரின் 200-வது பிறந்த தினம் 1989 ஜூனில் கொண்டாடப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியிலேயே தேவாலயத்தின் 165 அடி உயரம் டானியல் புவார் ஞாபகார்த்த வளைவு அமைக்கப்பட்டது.

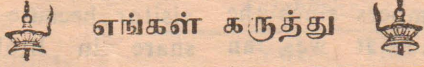
அருட்திரு. ஜெயக்குமாரன் அவர்கள் தமது சிறிய உரையில் பேசும் போது தமக்கு முன்னர் பேசிய பேச்சாளர்கள் கூறியதைப்போன்று அவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் செய்திருப்பது ஆக கருதவில்லை எனவும் அவர்கள் கூறியவற்றில் ஒரு சிறிய பங்கையே தான் செய்ததுவாசவும் எல்லாப் பெருமைகளும் பங்கு ஆசனக் கோயிலுக்கே உரியது என்றும் கூறினார். இளைஞர்களின் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் சொல்லப்பட்ட பணிகளைச் செய்து இருக்க முடியாது.

இதே வைபவத்தில் புதிதாக வந்த பங்கு குருவானவர் திரு. டி. ஜி. ஆனந்த ராஜனும் அவரது பாரியாரும் வரவேற்றனர்.

இளைப்பாறிய அதிவணக்கத்துக்குரிய எஸ். குலேந்திரன் அவர்களுக்கு மாலை கீட்டு வரவேற்றார். அவர் வரவேற்பு உரையில் 49 ஆண்டுகளுக்கு முன் தான் குருவானவராகப் பதவி ஏற்றதை நினைவு கூர்ந்தார். இங்கு தேவீர் வீருந்து உபசாரமும் நடைபெற்றது.

தாரகை ஒளி

ஏற்ற காலத்தையும், இத்தையும் அறிந்து முயற்சி செய்பார் அரைக்கு உலகமுழுவதும் ஆள நினைத்தாலும் முடிவதாம்.

எங்கள் கருத்து

இந்தியப் பொதுத் தேர்தல்

இந்தியாவின் பத்தாவது நாடாளுமன்றப் பொதுத்தேர்தல், சென்ற மாதம் பதினாறாம் திகதி முடிவடைந்தது. எதிர்பார்த்த வண்ணம் பல வன்செயல்கள் நடைபெற்றன. பலர் கொல்லப்பட்டனர். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலை அனைவர்க்கும் அதிர்ச்சியையும் மனவேதனையையும் அளித்தது. அரசியல் தலைவர்களைக் கொல்வது இந்தியாவிற்குப் புதிதல்ல. ஆயினும், ராஜீவ் காந்தி, தமிழ் நாட்டில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக வந்த போது, அயல் நாட்டுத் தமிழரை - ஒரு பெண்ணைப் பாவித்து, படுகொலை செய்வித்தது, தமிழ்ப் பண்பிற்கு மாறானதும் மிகக் கொடியதும் கீழ்த்தரமுமான ஒரு செயலாகும்.

இது ஒரு புறப்பிரக்கத் தேர்தலை நோக்கும்போது. இந்திரா காங்கிரஸ் முன்னணியில் நின்ற போதிலும், இதற்கு அறுதிப் பெரும் பான்மை கிடைக்கவில்லை. ஆயினும், கட்சித் தலைவர்கள் - பாரதிய ஜனத்தா கட்சி தவிர்ந்த ஏனைய கட்சிகளின் ஆதரவுடன் கூட்டரசாங்கம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளை எடுப்பார்களென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதையிட்டு மன நிறைவடைந்தோம். ஆனால் இக் கூட்டரசிற்கு ஆதரவு வழங்க, தேசிய முன்னணிக்கட்சித் தலைவர்களும், மார்க்ஸீய சமூகநீய் கட்சித் தலைவர்களும் மறுத்துவிட்டனர். தங்கள் உடன்பாட்டை முழுமையாக இவர்கள் அளிக்காததையிட்டு ஏமாற்ற மடைகிறோம். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும் இவர்களை முறைப்படி அணுகவில்லை போலும்!

உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடாகத் திகழும் இந்தியாவை, அமரர் இந்திரா காந்தி அம்மையார், ஒரு தன்னிறைவு பெற்ற வளமுள்ள நாடாக ஆக்கப் பெருமுயற்சி யெடுத்தார். அவரின் குறிக்கோள் பெருமளவில் நிறைவேறியது. அவரைத் தொடர்ந்து அமரர் ராஜீவ் காந்தியும், இந்தியாவை ஒரு வல்லரசு நாடாக ஆக்கவேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடன் முயன்று வந்தார். அவர் உயிருடன் இருந்திருந்தால், தமது குறிக்கோளைப் பெருமளவில் நிறைவேற்றியிருப்பாரென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியாவின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கப் பல எதிர்ச்சித்திகள், பிற நாட்டுப் பண்புலத்தூடன் இயங்கி வருகின்றன என்பதே சில அரசியல் வாதிசுளின் கருத்தாகும். இந்தியாவை ஒரு வலுவற்ற நாடாக ஆக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களின் நோக்கம். இந்தியாவை வளரவிட்டால், உலகில் தங்கள் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் குறைந்து விடுமென்ற அச்சம் அவர்களுக்கும்!

இந்த உண்மையை இந்திரா காங்கிரஸ் தலைவர்கள் உணர்வார்கள். ஏனைய கட்சித் தலைவர்களும் உணரவேண்டும். தமக்கிடையில் உள்ள பூசல்களை மறந்து, சுயநலமற்ற பரந்த உள்ளத்துடன், நாட்டின் முன்னேற்றத்தையே முதன்மையாகக் கருதி, ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும்.

தமிழகத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திரு. மு. கழக - இந்திரா காங்கிரஸ் கூட்டணி, வரலாறு கண்டிராத வண்ணம் மகத்தான வெற்றி யீட்டியுள்ளது. முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதியின் திரு. மு. கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்ட அனைத்து உறுப்பினரும் இத்தேர்தலில் படுதோல்வியடைந்தனர். - தலைவர் கருணாநிதி மட்டும் 890 அதிகப்படி வாக்கினால் வெற்றி பெற்றார். இவரின் தோழமைக் கட்சிகளும் தோல்வியடைந்தன. இத்தோல்வியின் காரணத்தை அனைவரும் அறிவர்!

தமிழக அரசு கடந்த பத்தாண்டுகளாக, ஈழத் தமிழர் விவகாரத்தைத் தங்கள் சையில் வைத்துக் கொண்டு, தமக்கு அரசியல் ஆதரவைப் பெருக்கவும், கூடிய வாக்குகள் பெற்றுத் தங்களைப் பலப்படுத்தவும் பயன்படுத்தி வந்தது. கலைஞர் கருணாநிதி தமிழர்களுக்கு ஆதரவைக் காட்டிக் கொண்டாரேயன்றி, செயலளவில் எதனையும் குறிப்பிடத் தக்க வண்ணம் செய்யவில்லை. தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் அனைவரும், ஈழத்தமிழர் விவகாரத்தைத் தமது அரசியல் இலாபத்திற்காகப் பயன்படுத்தினர் என்பதை ஈழத்தமிழ்த் தலைவர்கள் நன்கு அறிவர். தமிழகத்தில் தமிழ் இன உணர்வும், ஆர்வமுற்ற தமிழகத் தலைவர்கள் இல்லாதவரை, இந்நாட்டுத் தமிழர், தமிழகத்தின் உதவியையோ ஆதரவையோ பெற முடியாது என்பதே எமது எண்ணம்.

இந்தியா, சமயச் சார்பற்ற ஒரு வல்லரசாக உருவாக வேண்டும். சாதி சமயப் பூசல்களற்ற. ஓர் நாடாக மலர வேண்டும். உலகிற்குக் காந்தியடிகளின் போதனையைச் சாதனையாக ஏற்ற முறையில் காட்டி, மக்கள் ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழ வேண்டிய உதவிகள் அளிக்கும் நாடாகத் திகழ வேண்டும். இதனை நாட்டின் புதிய பிரதமர் திரு. நரசிம்பறாவோ அவர்கள் நிறைவேற்றுவாரென நம்புகிறோம்.

நூற்றாண்டு விழா:

மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட விபுலானந்த அடிகளாரின் நூற்றாண்டு நிறைவுவிழா எதிர்வரும் ஜூலை 19 ஆம் திகதி

கொழும்பில் நடைபெற ஒழுங்கு கள் செய்யப்பட்டு வருவதாக அறி கிறோம். இப்பெரியாரை யாழ்ப்பாணத்திலும் நினைவு கூர்ந்து முறைப்படி விழா எடுக்கப்படுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

202 வது பிறந்த தினம் கலாநிதி டானியல் புவர்

ஈழநாட்டின் கல்வி வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஒரு முக்கியமான கால கட்டமாகும். ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் முகிழ்த்து மலர்ந்த பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாக அந்நாடுகளிலே தோன்றிய மிகச்சிறந்த பக்தர்கள் கல்வி மான்கள் சிந்தனையாளர்கள் புற நாடுகளிலே பணிபுரிய வெளிப்பேற்றனர். அந்நாடுகளிலொன்று நமது நாடு அவர்களுடைய தன்னலமற்ற சேவையினால் நமது நாட்டார் மேலை நாட்டாரின் சாஸ்திரங்கள் ஒய்வு முறைகள் சிந்தனை முறை என்பனவற்றைக் கற்றுக் கொண்டனர். அந்த மகான்களின் வரிசையிலே மிக முக்கியமான ஒருவராகத் திகழ்பவர். கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்கள்.

கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு முதல் வந்த ஐந்து மிஷனரித் தொண்டர்களில் ஒருவராவார். இவர்கள் அமெரிக்காவிலுள்ள மசெசூசெட்ஸ் மாகாணத்திலிருந்து 1815 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் இங்குக் குடிபெயர்ந்தனர். 1816 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தெல்லிப் பளையை வந்தடைந்தனர். இந்தத் தொண்டர்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவிற்குச் சென்ற புனித யாத்திரைப் பிதாக்களைப் போல சாதனை வேட்கையும் பக்தியும் இலட்சியத்துடிப்பும் உள்ளவர்கள். எனவே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தவுடனேயே சமயம் கல்வி வைத்தியம் போன்ற சகல துறைகளிலும் ஈடுபட்டு உழைக்கானார்கள்.

1821 ஆம் ஆண்டிலே இந்த மிஷனரித் தொண்டர்களுக்கு வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமேற்பட்டது. அரசாங்கத்தினாலே இதற்காய சாசனம் வழங்கப்படாமையினால் 1823 இல் செமினெரி ஒன்றினையே ஆரம்பித்தார்கள். இந்த செமினெரியின் முதலாவது அதிபராக எள்ளங்கியவர் கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்களே ஆவர்.

இந்த செமினெரியில் போதனை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நடைபெற்றது சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், எபிரேயம், தத்துவம், அளவியல், கணிதம், வானசாஸ்திரம், விஞ்ஞானம் முதலியன தக்க ஆசிரியர்களைக் கொண்டு போதிக்கப்பட்டன. கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்களே வாசாஸ்திரம் அணிதம் முதலியனவற்றின் பேராசிரியராகவும் விளங்கினார். கலாநிதி டானியல் புவர். அவர்களின் தலையையிலே இக்கல்லூரி வெகு விரைவிலே ஆல்போல் பெருத்து அறுகுபோல் படரலாயிற்று. இக்கல்லூரியின் பெருமையைக் கேட்டு தென்னிந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையின் தென் பகுதியிலிருந்தும் பெருந்தொகையான மக்கள் விரும்பி வந்து கற்கலாயினர் திரு. ஜே. ஆர். ஆனல்ட், திரு. சி. டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை, திரு. கரோல் விஸ்வநாதன், திரு. எட்வேட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை, திரு. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை எல்போர். குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இந்த செமினெரிக்கு விஜயம் செய்த இலங்கையின் உதவித் தேசாதிபதி எமேசன் ரெணண்ட் என்பவர் இக் செமினெரி ஒரு ஐரேப்பீய பல்கலைக் கழகத்தினுடைய எல்லாச் சிறப்புகளையும் உடையதென்று குறிப்பிட்டார்.

கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்கள் ஈழநாட்டின் பத்திரிகை வரலாற்றில் மிகவும் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றார். இலங்கையிலே தோன்றிய முதலாவது தமிழ் பத்திரிகை "உதயதாரகை" ஆகும். இதன் ஆங்கிலப் பகுதியான "Morning Star" இலங்கையிலே தோன்றிய இரண்டாவது ஆங்கில ஏடாகும் கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்களே இவ்வருபத்திரிகைகளினதும் பத்திராதிபராக விளங்கியமை புவர் அவர்களின் எழுத்துத் திறமைக்கு சான்று பகருகின்றது.

கல்விப் பணியிலே மகோன்னத சாதனைகளை நிலை நாட்டிய பொழுதிலும் டானியல் புவர் அவர்களின் மனம் நற்செய்திப் பணியையே அதிசம் விரும்பியது. 1832 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அமெரிக்க மிஷனரித் தொண்டர்கள் மதுரையில் நற்செய்திப் பணியை ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டனர். அந்த மிஷனெரிக் குழுவிற்கு கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்களே தலைமை தாங்கிச் சென்று ஆறு வருட காலம் பணிபுரிந்தனர்.

1841 ஆம் ஆண்டு புவர் ஐயர் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பினார். இக்கால கட்டத்திலே வட்டுக்கோட்டை செமினெரியில் எந்த மொழி மூலமாக மாணவர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். என்பது பற்றி ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. வட்டுக்கோட்டை செமினெரியின் வருங்காலம் பற்றியும் அநேக விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இக்காலத்தில் இலங்கையில் பணியாற்றிய இளம் மிஷனெரித் தொண்டர்கள் தமிழ் மூலமே பாடங்கள் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று வாதாடினர். ஆனால் பழம்பெரும் மிஷனெரி கா ஆங்கிலத்திலேயே போதனை நடைபெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். 1855 இல் அமெரிக்க ஆலோசனைச் சங்கம் அனுப்பிய ஒரு தூதுக்குழு செமினெரி மூடப்பட வேண்டுமென சிபாரிசு செய்தனர். இது ஈழத்தின் கல்வி வரலாற்றிலே நடைபெற்ற மிகவும் துர் அதிஷ்ட வசமான சம்பவமாகும். இந்த செமினெரி தொடர்ந்து நடைபெற்றிருந்தால் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே யாழ்ப்பாணம் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தினைப் பெற்றிருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அமெரிக்கத் தூதுக்குழு யாழ்ப்பாணம் வருகிற சமயம் டானியல் புவர் அவர்கள் பேதிநோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். தூதுக்குழுவின் பம்பாய் மட்டும் வந்து விட்டார்களென்றும் ஒரு வேளை செமினெரியை மூடி விடக் கூடுமென்று அறிந்து டானியல் புவர் விசனம் கொண்டார். எனவே தமது நோயின் வேதனையோடு அவர்கள் வருப்போது நான் இவ்விடத்திலிருந்து மறைந்து விடுவதே உசிதமானது. 'உண்மை ஒரு நாள் வெளியேறும்' இதனையே நான் குழுவின் தலைவர் கலாநிதி அண்டர்சனுக்கு கூறி வைக்க விரும்புகிறேன் என்று எழுதி வைத்தார்.

அவர் எண்ணிய பிரகாரம் அமெரிக்கத் தூதுக்குழு இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைக்கு முன்னர் கலாநிதி டானியல் புவர் இவ்வுலக வாழ்வின் நீத்தார். கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கிய பங்கை அளித்தவர் கலாநிதி டானியல் புவர் என்பதை வரலாறு மறக்காது.

✻ EDITORIAL ✻

What the Tamils owe to Daniel Poor

June 27th 1991 will be the 202nd birth anniversary of Dr. Daniel Poor. He came to Jaffna of the age of 27 in 1816 and spent 39 years serving the Tamil people. He died at Manipayan 1855 and was buried in this land at Telliipalai.

There is not the slightest doubt that the life and work of Dr. Daniel Poor had a great impact on the life of our people. Jaffna did not remain the same after the missionary enterprise of Dr. Poor. In 1984 the liturgy commission of the Church of South India included his name in its almanac as one of the missionaries who had to be remembered by the entire church. Dr. John Scudder was the other Jaffna missionary whose name was enrolled in the C. S. I. almanac.

Dr. Daniel Poor was a man of great vision. He came with a group called the Dryad company because they came in a ship called by that name. They were the first batch of American Missionaries who came to serve in Jaffna. He laid the foundation for the future development of the mission. The missionaries who came after him built up the church and institutions planned by Dr. Poor.

The primary schools, the boarding schools, the University College called the Batticaloa Seminary, a weekly news paper, tracts, printing press and Tamil graded text books were all initiated by Dr. Poor.

He was a deeply religious person always willing to undergo hardship for the sake of the Gospel. He came to Jaffna with his wife and three other missionaries. His wife Susan and two missionaries died within five years. The British government in Ceylon rarely supported him. The prudential committee of the A. B. C. F. M. questioned the wisdom and feasibility of his plans and proposals. After 1823 the British Government virtually imposed a ban on the coming of further American Missionaries. There were many cases of back-sliding. But these afflictions did not mar the spirit and zeal of Dr. Poor. He remained committed to the aims of mission to the end. Even the fatal wave of cholera which ultimately ended his life could not hamper his spirit. His last words were "Joy Joy Hallelujah the first having been spoken in TAMIL"

Dr. Poor was a serious intellectual, the true son of the age of Enlightenment. He plunged into the field of education as he firmly believed "The light of erudition had been always favourable to Christianity". His educational system which began with two primary schools of Mallakam and at Tellipallai in 1818 grew into comprehensive structure with primary schools, preparatory schools, Girls schools and University College by 1823. Even the most unkind critic of the missionary movement cannot deny the contribution made by Dr. Poor and company to the people of Jaffna. The intellectual ferment which the educational system brought about, led to the production of such needed literature in Tamil and English. Daniel Poor himself wrote many tracts and articles.

Morning Star

The Morning Star the second oldest paper in Sri Lanka and the first Tamil paper was established in 1841. Even though he was not the Editor of this paper it could be easily asserted that he was the chief influence behind this. The Editors were Henry Martyn and Seth Payson both students of Dr. Poor.

Daniel Poor was a Puritan in every sense of the word. Much importance was given to the observance of the Sabbath and temperance. He spoke at temperance meetings and wrote extensively on the social evils of our people.

Years may pass and the very name of Daniel Poor may be forgotten but the effects of his work have gone into the life of the country, and made it different from what it had been earlier.

(Continued from Page 1)

The Seventh.....

opportunity for discussion. The attempt by the South Korean woman theologian, Prof. Chung Hyun-Kyung, to relate the main theme to traditional Korean spirituality drew special criticism from some of the more conservative theologians from other parts of the world and it became necessary to add an extra

plenary session so that a number of views could be heard.

"Justice, peace and the integrity of creation" has been an important emphasis in the World Council's work since the Vancouver Assembly. Although traces of these concerns could be found in the work of all the sections at Canberra, it was felt that the member churches still had a long way to go in

this field of service to the whole of humankind and that this should continue to be a priority, as should the work for the unity of the church. A special welcome was given to representatives of the churches which had become members since the last Assembly and it was an important moment at Canberra when the (post-denominational) China Christian Council was accepted as the 317th member church.

Justice, peace and Christian love cannot be taken for granted even in a worldwide gathering of Christian churches. With so much diversity of traditions and cultures, tensions and differences are to be expected. This was especially evident in the process leading to the election of the new Presidents and Central Committee. It again proved impossible to meet the percentages set for young people and women while at the same time electing people whom the churches felt could represent them (in a Central Committee less than half the size of the number of member churches). However, for the first time a young person was included among the Presidents, Ms. Priyanka Mendis from Sri Lanka. This Central Committee will shortly have to undertake the responsible task of finding a new General Secretary to succeed Dr. Emilio Castro on his retirement.

The Assembly formed a silent procession of witness from the Convention Centre through the town to the worship tent where a service of prayer for peace was held, followed by an all-night vigil. Later in the Assembly the representatives present from churches in the Middle East and the USA invited others to join them in prayer for the Arabian Gulf region. On the first Sunday the (Lima) eucharistic liturgy was celebrated in the worship tent and on the second Sunday many participants were invited to local parishes in Canberra and further afield, e.g. in Sydney and Melbourne.

The churches in Australia had been working for months to make the Assembly in Canberra both possible and enjoyable. Over 1000 people took part in a dramatic and musical presentation of Australian life and history at an open air "Gathering under the Southern Cross". And, in addition to their hospitality, information desk and mail and messages service, there were letters of welcome from Australian children in the donors' bags, embroidered patches and handmade candles as well as a special medallion as presents, and, among the nearly 1500 visitors attending the Assembly each day, many were Australians who had decided to

spend their Summer holiday in this way. They were very good at chatting to and learning from anyone who had time for a talk during the breaks. Indeed, one delegate said she envied her husband his status as a visitor, because the visitors could share in Bible studies and meetings with interesting participants without the pressure to produce reports almost before the discussion had begun.

Statements on public issues were also on the Assembly's agenda. The question of the Gulf War finally occupied most of the available time (and again demonstrated the differences of opinion that exist, e.g. between Christian "pacificists" and "realists"). Other statements (on Indigenous Peoples and Land Rights, Sri Lanka, the Baltic States and Regions of Tension in the Soviet Union, South Africa, El Salvador and the Pacific) would have merited more discussion and more media attention. Participants from other countries or regions where fighting has been going on for longer than in the Gulf Region - Liberia, Somalia and Central America, for example - felt that the attention of the Assembly was rather one-sided.

Journalists seem to have had difficulty finding headlines to convey what happened in Canberra. An Assembly of the World Council of Churches cannot change the face of the earth nor even unite the churches. But it provides an open forum in which both member and some non-member churches (with even a few representatives of other religions) can reflect on and discuss what churches and Christians should and could do together in next 7-8 years, and at Canberra they prayed together for the Holy Spirit to renew and direct their lives.

Margaret Pater
official interpreter at the
Assembly

Memorial Thanksgiving

A service of thanksgiving for the life of Mas. Daniel Sutharsan Samuel was held at the Cathedral Church, Vaddukoddai on Saturday 15th of June at 4.00 p.m. The service was led by the Rev. G. D. Anandarajan. The Rev. V. Rajkumar presbyter of the Tellipallai Church also participated.

The lesson was read by the sister of the deceased Miss. Chrisanthy Samuel and the tribute was paid by Mr. Sathiamoorthy of Araly. The Rev. G. D. Anandarajan preached the sermon.

A fellowship tea was provided by Mr. & Mrs. Samuel at the Levi Spaulding Boys' Home following the service.